

(srov. rozh. čís. 1430 sb. Gl. Ung), nýbrž jest přihlížeti též k dalšímu vývoji věci až do dne rozhodnutí o návrhu na opětnou dražbu. Jest proto v souzeném případě míti zřetel též k podání firmy Josef B. z 30. července 1930, podle něhož její pohledávka jest a také ke dni příklepu alespoň z nejvalnější části byla prý po právu a v němž prohlašuje že částku nejvyššího podání, připadající na tuto její pohledávku, nadále ponechá na nemovitostech do exekuce vzatých váznouti k převzetí vydražitelem. Pokud jednotliví vydražitelé s tímto jejím prohlášením jsou co do nemovitostí jimi vydražených srozuměni, není překážky, by na ně připadající část pohledávky nepřevzali, třebaže by pohledávka ta jako pohledávka simultánní měla býti podle § 222 ex. ř. zaplacená hotově. Tento předpis není velící povahy, nýbrž dovoluje odchylku dohodou zúčastněných osob, jakž plyne z § 214 druhý odstavec a 222 první odstavec ex. ř. (srov. rozh. čís. 196 sb. býv. min. spr. ve Vídni a rozh. čís. 5955 sb. n. s.). Souhlasu vydražitelů ostatních v téže exekuci prodáváných nemovitostí nebo pozdějších knihovních věřitelů není k této dohodě třeba, protože jí nejsou ve svých právech nijak dotčeni. Zejména pozdější věřitelé nemohou zasahovati do práva předchozího věřitele, by své právní poměry o svých pohledávkách s původním dlužníkem aneb s vydražitelem, najmě o jejich zaplacení nebo převzetí upravil podle vlastního úsudku. Ana tedy firma Josef B. jako věřitelka prohlásila, že knihovní pohledávku váznoucí pro ni mimo jiné též na nemovitostech jí a stěžovatelkou Boženou K-ovou vydražených nechá na těchto nemovitostech váznouti k převzetí vydražiteli, byla právě tak jako stěžovatelka Božena K-ová, jež s tímto postupem souhlasila, zproštěna povinnosti, složití část nejvyššího podání, připadající na převzaté části této pohledávky. Při tom může zůstatí úplně stranou otázka, pokud firma Josef B. a synové by snad byla povinnosti, složití část nejvyššího podání připadajícího na její pohledávku zajištěnou na nemovitosti jí vydražené, zproštěna též z důvodu konsolidace, pro sloučení práva a závazku v její osobě (§ 470 a 1445 a násl. obč. zák.). Již podle zásad shora vyložených, nebyly návrhy na povolení opětné dražby odůvodněné, jestliže pohledávka firmy Josef B. skutečně jest takovou částkou po právu, že její poměrná část, jež připadá na nemovitosti jí a Boženou K-ovou vydražené, činí tolik, by započtením též částek těmito vydražiteli složených na nejvyšší podání v hotovosti, bylo nejvyšší podání řádně zaplacené. Ježto v této příčině rekusem vymáhající věřitelka rozhodnutí prvního soudu nenapadala, zejména nenapadala správnost výpočtu v podání firmy Josef B. ze dne 30. července 1930, bylo změnou usnesení rekursního soudu obnoviti rozhodnutí soudu prvního.

#### Čís. 10492.

##### Prozatímní opatření proti dědici.

Lhostejno, že dlužníku nenapadlo z dědictví jmění, jehož se týká prozatímní opatření, nýbrž jiné jmění. Jde na vrub navrhovatele, týkal-li se návrh jmění, jež nepatří odpůrci.

**Podle § 75 III. dílčí novely k obč. zák. lze povolití prozatímní opatření před odevzdáním pozůstalosti i na majetkové soubory.**

(Rozh. ze dne 31. ledna 1931, R I 1021/30).

K zajištění peněžité pohledávky navrhl věřitel, by odpůrkyni (Else L-ové) bylo prozatímním opatřením zakázáno nakládati s osminou zůstavitelova podílu na firmě, jež jí připadla z pozůstalosti Ferdinanda L-a, najmě zcela nebo částečně vybírat pohledávky z tohoto nároku. Soud první stolice návrh zamítl, rekursní soud povolil prozatímní opatření a přikázal pozůstalosti po Ferdinandu N-ovi (jejím zástupcům), by až na další opatření soudu se shora řečeného dědickeho nápadu Elze N-ové nic nevypláceli ani nevydávali aniž co předsevzali, co by mohlo exekuci na tento nárok zmařiti nebo značně stížití, s tím, že od doručení tohoto zákazu ručí pozůstalost po Ferdinandu N-ovi za veškerou škodu, jež by povstala neuposlechnutím soudního příkazu, od kteréhožto ručení se může osvoboditi složením dlužného peníze na soudě nebo předáním věci, stížené zákazem, správci, jenž bude zřízen soudem k jejímu návrhu; prozatímní opatření bylo povoleno až ohrožený uplatní svůj nárok exekucí s tím, že nebude vykonáno, složí-li odpůrce na soudě 130.000 Kč. **D ů v o d y :** První soud zamítl návrh na povolení prozatímního opatření, maje za to, že předpokladem povolení jeho jest, by zděděná hodnota, jíž se prozatímní opatření týká, byla hmotnou věcí, čemuž tak v souzeném případě není. Podle § 379 čís. 3 ex. ř. ve spojení s § 75 III. dílčí novely k obč. zák. jest přípustna soudní obstávka odpůrcovy pohledávky za třetí osobou. Třebaže pozůstalost po Ferdinandu N-ovi není dosud projednána, přece jest Else N-ové napadší osmina zůstavitelova podílu na firmě nárokem, jenž může býti právě tak jako jiný majetkový nárok postižen prozatímním opatřením podle § 379 ex. ř., ježto nejde o neurčitý podíl, nýbrž o podíl, jež lze přesně zjistiti a jenž představuje určitý peněžní nárok dědicův, který lze projednáváním pozůstalosti realizovati. Podle § 75 III. dílčí novely jest přípustným prozatímní opatření (§ 379 ex. ř.) na jmění dědici dosud neodevzdané. Ježto jsou splněny ostatní náležitosti § 379 ex. ř., bylo prozatímní opatření povoliti.

**N e j v y š š í s o u d** nevyhověl dovolacímu rekursu.

**D ů v o d y :**

Výtka dovolacího rekursu, že stěžovatelce nenapadlo jmění, jehož se zatímní opatření týká, nýbrž že jí napadlo jmění jiné v dovolací stížnosti přesněji poznačené, jest bez právního významu, protože okolnost ta v řízení před soudem první stolice nepřišla na přetřes a proto ani v opravném řízení nemůže dojiti povšimnutí. Byla by však bez právního významu i proto, že jde na vrub navrhovatele, učinil-li návrh ohledně jmění, nepatřícího odpůrci, takže by pokus o výkon prozatímního opatření proti němu musil selhati aneb alespoň by se nedotýkal jeho záj-

mů. Neobstojí ani druhá výtká dovolací stížnosti, že jmění, jehož se prozatímní opatření týká, jest majetkovým souborem, na nějž podle § 822 obč. zák. nelze povolití exekuci a tudíž ani prozatímní opatření, pokud pozůstalost, jako v souzeném případě, nebyla odevzdána. Podle § 75 třetí dílčí novely k obč. zák. lze k zajištění pohledávek za dědicem učiniti i před odevzdáním ve prospěch dědicových věřitelů prozatímní opatření co do napadnuvšího dědického statku, totiž — byť i nikoli na dědické právo v celku neb určitý podíl, přece jen — na určité hmotné pozůstalostní věci. (čís. 3581 sb. n. s.). K nim patří i zmíněné hromadné věci a majetkové komplexy jako úhrny různých věcí jednotlivých, které se pokládají za věc jednu a bývají označovány společným jménem (§ 302 obč. zák.).

### Čís. 10493.

**Dohodli-li se manželé tak, že manželka převzala na místě manžela výživu dítěte a manžel se zavázal přispívatí manželce na tuto výživu a dal tento nárok knihovně zajistiti, šlo o dohodu podle § 142, první odstavec, obč. zák. a jest o návrhu manžela, by na místo knihovního zajištění byl nárok proti němu na vyživovací příspěvky zajištěn jiným způsobem (složením peněz), jednati a rozhodovati v řízení nesporném.**

(Rozh. ze dne 31. ledna 1931, R I 1043/30).

Notářským spisem ze dne 2. května 1925 zavázal se Josef C., platiti pro případ rozvodu své manželce Jindřišce C-ové na výživu a na ošacení jejich nezletilé dcery Ludmily C-ové do čtvrtého roku dítěte měsíčně 400 Kč, od čtvrtého do šestého roku dítěte 650 Kč a od šestého do dvanáctého roku dítěte 850 Kč měsíčně. Zároveň dal Josef C. za tento závazek jakož i za další výživné a ošacení, které upraveno bude buď další úmluvou nebo soudem opatrovnickým, v každém případě však nejvýše do výše 20.000 Kč, do zástavy svůj dům č. p. 114. Návrhu Josefa C-a, jímž se nabídnul k zajištění výživného nezl. Ludmily C-ové na místě dosavadního knihovního zajištění na domě čp. 114 složití 80.000 Kč hotově, opatrovnický soud vyhověl. Rekursní soud k rekursu Jindřišky C-ové zrušil napadené usnesení i s předchozím řízením pro zmatečnost a odmítl návrh Josefa C-a. **Důvody:** Podle dohody rodičů, schválené opatrovnickým soudem vzala Jindřiška C-ová na sebe povinnost poskytovatí nezletilému dítěti výživu na místě otce a otec zavázal se své manželce k hrazení výživy nezletilé Ludmily C-ové platiti určité předem stanovené částky, takže dohodou tou vznikla soukromá práva mezi manželi, podle níž převzala manželka na místě manžela výživu dítěte, a manžel se zavázal jí na výživu dítěte přispívatí určitými částkami do určité doby, a podle níž byl nárok manželky na manželově domě knihovně zajištěn. Tuto dohodu manželů mohl by ovšem opatrovnický soud změnití ohledně nezletilé Ludmily C-ové podle § 142 druhý odstavec obč. zák., kdyby změněné poměry v zájmu dítěte